

ת"פ 40265/09/15 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד ח ה

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 40265-09-15 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' ה

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד
ח ה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ורקע.

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, שהוצג לאחר שמיעה חלקית של הראיות, בעבירת סחיטה באיומים על פי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, בוצעה העבירה כלפי מתלון שהנו תושב הכפר טובא, כמו גם הנאשם עצמו, וזאת על רקע חוב בסך 5000 ₪, אשר בנו של אותו מתלון היה חייב לבנו של הנאשם.

על פי כתב האישום - עובר ליום 10/9/15 פנה הנאשם, כאבי המשפחה, אל המתלון, כאביו של החייב, וביקש להסדיר את החוב. בעקבות הפנייה, נפגש המתלון ביום 10/9/15 עם הנאשם בביתו, והבטיח לגייס מיידית חלק מסכום החוב, אף הבטיח להעביר לנאשם את משכורתו על חשבון התשלום. המתלון ביקש מהנאשם אורכה לתשלום יתרת החוב, אך הנאשם סירב ואיים על המתלון כי אם לא ישולם מלוא החוב לאלתר, אזי ישבית את רכב ההסעות שבבעלות המתלון ובני משפחתו, כך שאותו רכב לא יעבוד למחרת היום.

בהמשך לכך, באותו יום בסמוך לשעה 23.30, התקשר הנאשם למתלון ודרש את מלוא סכום החוב, ואולם המתלון השיב כי עלה בידו לגייס רק כמחצית מסכום החוב. הנאשם איים בתגובה על המתלון כי לא צריך את הכסף, וכי הוא יודע מה לעשות.

בשעות הלילה שבין 10/9/15 ל-11/9/15, בסמוך לשעה 03.00 הגיע הנאשם לביתו של המתלון ברכבו מסוג מזדה וניפץ שמשותיהם של שלושה כלי רכב השייכים למתלון ולמשפחתו, ואשר חנו ליד בית המתלון.

2. הסדר הטיעון, אשר כלל את תיקונו של כתב האישום למתכונתו שלעיל, הודע ביום 13/12/16, לאחר שכאמור, עדי התביעה העידו. הנאשם הודה והורשע, וסוכם כי טרם הטיעונים לעונש, שישמעו באופן "פתוח", יוגש לגבי הנאשם תסקיר של שרות המבחן.

תסקיר שרות המבחן.

3. תסקיר שרות המבחן סקר לעומק את נסיבותיו של הנאשם, בן 44, נשוי ואב לחמישה ילדים רווקים המגוררים עמו. בנו הבכור התגייס לצה"ל לאחרונה. הנאשם גדל בתנאי מצוקה כלכלית, והוא סובל מבעיות פסיכיאטריות ומתפרנס מקצבת נכות נפשית ומעבודות מזדמנות. בעברו הקרוב של הנאשם אשפוזים בבית חולים לחולי נפש, והוא אובחן כלוקה בתסמונות חרדה ודכאון. דווח כי הנאשם נוטל דרך קבע תרופות פסיכיאטריות, ואולם איננו מתמיד בטיפול פסיכיאטרי תומך.

הנאשם מסר כי בעברו נהג לשתות אלכוהול, והוא אף הורשע בנהיגה בשכרות, ואולם טען כי איננו שותה עוד מזה שנים.

הנאשם קיבל אחריות על העבירה בה הורשע, ומסר כי פעל כפי שפעל על רקע מה שחווה כזלזול מצד המתלון, אשר לא נענה לפנייתו החוזרות ונשנות לשלם לבנו את החוב בגין שכר עבודה.

הנאשם מסר כי פעל באימפולסיביות והביע צער על התנהגותו ואכזבה מכך שהסתבך שוב בפלילים, לאחר שנים של הימנעות מביצוע עבירות. יחד עם זאת התייחס הנאשם במינימליזציה לעבירת הסחיטה שביצע, טען כי לא התכוון לפגוע באיש למרות שאיים בכך, ואף הביע נכונות לפצות את המתלון בגין הנזק לכלי הרכב ששמשותיהם נופצו.

הנאשם מסר כי יחסיו עם המתלון טובים כעת.

שרות המבחן העריך כי הנאשם נוטה להתנהגות אימפולסיבית במצבי לחץ, וכי פעל מתוך תחושה שהוא מאכזב בתפקודו כראש המשפחה. הודגש הצורך של הנאשם בטיפול והשגחה פסיכיאטריים, ונאמר כי אם יפסיק את הטיפול הפסיכיאטרי התרופתי, מה שעלול להתרחש, אזי יגבר הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. נבדקה האפשרות לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית, ואולם שרות המבחן התרשם כי הנאשם "מוצף" רגשית, ומבטא תחושות קורבניות כרקע להתנהלותו, ואף לא רואה בעצמו צרכים טיפוליים. שרות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, משמצא כי הנאשם אינו מצליח בשלב זה של חייו לגייס כוחות נפשיים לשיח מעמיק.

על אף היעדרה של המלצה טיפולית, התרשם שרות המבחן כי שליחתו של הנאשם לכלא עלולה להשליך על מצבו הרגשי, ולכן הומלץ להסתפק לגבי הנאשם בעונש של עבודות שרות, מאסר מותנה ופיצוי.

טיעוני הצדדים לעונש.

4. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לחומרתה היתרה של עבירת הסחיטה. נטען כי מתחם הענישה בנסיבותיו של האירוע, ובנסיבות ביצוע העבירה נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל, וכי לאור נסיבותיו של הנאשם ונסיבות נוספות שאינן קשורות בעבירה, יש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת משנת מאסר בפועל.

בנוסף, ביקשה המאשימה להטיל עונש כלכלי על הנאשם שיכלול את חילוט רכב המזדה, שבו הגיע הנאשם לביתו של המתלון בליל האירוע.

5. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש בעבודות שרות. הוצע להטיל לצד עונש זה גם פיצוי למתלון ומאסר מותנה. לגבי חילוט הרכב - ביקש ב"כ הנאשם בטיעוניה, להימנע מרכיב זה בענישה.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו, הזכיר כי במשך תקופה ממושכת היה נתון בהגבלות, וציין כי הוא חולה

במחלת עור נדירה.

מתחם הענישה.

7. סעיף 40ב' לחוק העונשין הנכלל בתוך תיקון החקיקה, הוא תיקון 113 קובע, כי עונשם של נאשמים ייקבע על פי עיקרון מוביל שעניינו הלימה בין כלל נסיבות ביצוען של העבירות ומידת אשמו של הנאשם, לבין העונש שיוטל.

מתחם העונש ייקבע על פי הערכים החברתיים שנפגעים בעבירה, ובשים לב למידת הפגיעה באותם ערכים וכן תוך התחשבות במדיניות הענישה הנוהגת.

8. בעניינו מדובר בעבירת סחיטה באיומים שהמחוקק קבע לצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. עבירות הסחיטה מגינות על ערכים חברתיים חשובים במעלה, שעניינם בטחון הפרט, שלווה נפש, עצמאותו רכוש וכובודו. מתלונן הנופל קורבן למעשה סחיטה, מאבד או חסר את כל אלה במידה התלויה בחומרת המעשים ובנסיבותיהם. אומדן חומרה של עבירת סחיטה נעשה על פי שורה של מדדים הקשורים ברקע לביצוע העבירות, בחומרתו של האיום שהושמע או ששוגר לקורבן, בפעולה או התמורה אשר הסחטן דורש מהקורבן על מנת שלא יוציא את האיום לפועל, במידת הסכנה המוחשית שבה היה מצוי הקורבן מטעמו של העבריין הסחטן, ובמידה שבה סכנה זו השפיעה בפועל על שגרת החיים ועל תחושת הביטחון. מקרים קיצוניים וחמורים ביותר של סחיטה, הינם כאלה המקושרים במקרים רבים לארגוני פשיעה שבהם נעשות עבירות סחיטה כדרך פלילית ומסוכנת לפרנסתם של עבריינים, באופן בו חירות כלכלית ושלווה נפש של הנסחטים נרמסת ממש, ואזרחים חיים בפועל בחשש תמידי, שמא תופעל כלפיהם אלימות קשה אם לא יצייתו, ישלמו. או יבצעו הוראה אחרת.

מקרים אחרים של סחיטה באיומים המאופיינים בחומרה רבה, הינם כאלה שבהם עומד קורבן בפני איום לפגיעה גוף או פגיעה בשם טוב, שמפעיל העבריין לשם תועלת אישית, במטרה לקבל מהנסחט רכוש, כספים, שירותים ולפעמים אף טובות הנאה מיניות או אחרות.

9. בצדק הפנתה ב"כ המאשימה בסיכומיה לאמירות שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בגנותה של עבירת הסחיטה. ואולם, אומר כבר כעת, כי אותן אמירות (לדוגמא, אלא שנאמרו בע"פ 1275/07 או ע"פ 10576/07 ושנכללו בטיעוניה הכתובים של המאשימה לעונש), נאמרו אגב טיפולו של בית המשפט העליון בפרשיות חמורות משמעותית מזו המטופלת כאן בעניינו. באותם המקרים היה מדובר בפעולות סחיטה שיטתיות על רקע עברייני, בין היתר כזה המכונה "פרוטקשן", אשר הופעלו נגד קורבנות חסרי אונים ממש על רקע מסחרי. בעניינו, להבדיל מאותם מקרים, מדובר באירוע בודד, שנעשה על רקע חוב נקודתי יחיד, אשר אין מחלוקת על כך, שבנו של המתלונן היה חב לבנו של הנאשם.

10. גבייתו של חוב באמצעות איומים, הינה תופעה פסולה ואלימה, אשר פוגעת בערכים החברתיים שנמנו לעיל. ואולם בניגוד למקרים החמורים שאליהם התייחסתי, האיום שהושמע כלפי המתלונן, לא כלל כוונה לפגיעה בגוף או בנפש, אלא איום בפגיעה ברכוש בלבד, שכן הנאשם איים לפגוע ברכב ההסעות השייך למתלונן ולמשפחתו. ואכן בסופו של דבר, הזיק הנאשם לכלי רכב שברשות המשפחה, בכך שהזיק לשמשותיהם. נראה כי הפגיעה בערכים המוגנים אכן נעשתה, ואולם לא מדובר בפגיעה הנמצאת ברף החמור של מדד הפגיעה של עבירות הסחיטה.

נסיבות ביצועה של העבירה.

11. כפי שפורט בכתב האישום, חוב של 5,000 ₪ הוא שעמד מאחורי ביצוע עבירת הסחיטה על ידי הנאשם. מעבר למה שנאמר בכתב האישום, מצאתי לנכון לציין, לאחר ששמעתי בפני את כל פרשת התביעה ומשמצאתי כי הדבר אינו מצוי במחלוקת, כי מקור החוב הינו בשכר עבודה אשר לא שולם לבנו של הנאשם, שהינו נער שעבד אצל בנו של המתלונן בתקופה שבה ניהל אותו בן עסק מסוג חברת כוח אדם. מדובר אם כך, בשכר עבודה לא גבוה יחסית, שלא שולם לנער שעבד כעובד קבלן במפעל לעופות, בהעסקה משנית על ידי בנו של המתלונן.

החוב לא שולם לאחר שבנו של המתלונן נקלע לחובות, וכשל מהחזרתן של התחייבויות כלכליות רבות. בטרם נוהלה השיחה שבה איים הנאשם על המתלונן, נקט הנאשם בצעדים ושיחות במטרה לגבות את שכר העבודה, אשר חייב בנו של המתלונן לבנו של הנאשם, ואולם זאת לשווא.

כפי שצוין, העובדה שעצם קיומו החוב אינו במחלוקת, אין בה כדי לאיין את חומרתה של עבירת הסחיטה. ברור כי גם מי שחייב כספים, ובמקרה זה מי שנקלע לקשיים כלכליים, זכאי לביטחון אישי ולשלוות נפש לו ולמשפחתו, וכי העמדתו תחת איומים וסחיטה, הינה מעשה חמור. יחד עם זאת, נבדל מקרה זה ממקרי סחיטה חמורים יותר, בכך שהוא נעדר את אותם סממנים של תאוות בצע ובריונות שתלטנית, המאפיינים סחטנים במקרים החמורים. הנאשם הונע ברצון לקבל שכר עבודה לא גבוה שלא שולם לבנו בתמורה לעבודה קשה, ולא בסממנים עברייניים גזלניים, הקיימים במעשיהם של עברייני סחיטה, אשר ליבם גם ואדיש לסבל של קורבנותיהם. מי שסוחט אדם אחר, כדי להביאו לשלם חוב כדין, מעשיו חמורים, ואולם הם חמורים פחות ממעשה סחיטה שמטרתו לקבל מה שלא מגיע כלל לסחטן.

12. המתלונן הציע לנאשם לשלם את החוב בהדרגה, והנאשם סרב להצעתו. בכך יש נסיבה לחומרה המעידה על נוקשות מצד הנאשם, ועל כוונה לנקוט באלימות כלפי רכוש, במטרה לאיים. ואולם, יש לציין שהצעה זו של המתלונן, הגיעה רק אחרי שבמשך תקופה לא מוגדרת עובר לאותה הצעה, ניסה הנאשם בדרכים שונות, לפנות אל המתלונן, במטרה להסדיר את החוב.

13. הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה, התבטא בנזק כלכלי שהוערך בכ-13,000 ₪ בגין ניפוצן של שמשות כלי הרכב השייכים למתלונן, ואולם לא בכך הסתכם נזקם של המתלונן ובני משפחתו. נזק נוסף שנגרם על ידי הנאשם, הינו תחושת חוסר הביטחון אשר נגרמה לבני המשפחה, נוכח האיום המפורש שאכן יצא לפועל, להגיע לבית ולהזיק לכלי רכב. העובדה כי טרם הודאת הנאשם נשמעו עדי תביעה, הביאה לכך כי נחשפתי בפועל לדברי המתלוננים שהעידו בפני על אותו לילה, שבו נמנעו מלעלות על משכבם, בשל ציפייה דרוכה, שמא הנאשם שאיים לפעול נגדם, יממש את איומו, כפי שאכן עשה.

14. ב"כ המאשימה טענה, כי שיתוף הפעולה המוגבל של המתלוננים במהלך עדותם שהביא להכרזתם כ"עדים עוינים", מצביע על כך שמעשה הסחיטה פעל להפחידם והטיל בהם מורא. לא אוכל לקבל טענה זו כלשונה, שכן אין לשלול כי שיקולים אחרים, ולא דווקא פחד וחשש, הניעו את המתלוננים לשנות את גרסתם המפלילה בעדותם בפני. אין לשלול כי אחריות ובושה בגין אי תשלום חובות שכר עבודה, כמו גם רצון להותיר את כל הפרשה מאחוריהם וליישב את הסכסוך עם הנאשם, היו מאחורי הגרסה שהשמיעו המתלוננים בעדותם. ככלל, עבירות סחיטה קשורות קשר הדוק עם חשש להתלונן. קורבנות המצויים תחת סחיטה ואיומים, נוטים שלא לפנות לגורמי אכיפת החוק, מתוך חשש כי מצבם רק יורע בשל התלונה, ויביא את הסחטן לפגוע בהם. במקרה זה, בנסיבותיו, פנו המתלוננים, כידוע,

לעזרת המשטרה התלוננו, והחקירה הביאה לאישומו של הנאשם. לא התרשמתי מסממנים קיצוניים של פחד במקרה זה של המתלוננים מהנאשם.

15. למרות הנזק שנגם למתלוננים, יש עדיין לציין, כי עניינו באיום בפגיעה ברכוש, ובכך בלבד, וזאת בניגוד למקרים חמורים הרבה יותר. עוד יש לציין, כי הנאשם פעל לבדו. בכך משמעות לחומרא במישור האחריות, שכן הנאשם הוא הנושא הבלעדית באחריות על מעשיו, ואולם במדד חומרת עבירת הסחיטה, יש לפעילות של הנאשם לבדו משום נסיבה לקולא. נראה כי חומרתה של פעולה בדד, נופלת מפעילות סחטנית שבה הסוחט עושה יד אחת עם אחרים נוספים, לסחיטת הקורבן. במקרים החמורים, נמנה הסחטן עם ארגון שלילי, מה שלא קיים כאן, ובכך פוחתת חומרתה של הסחיטה שבעניינו, ממקרים אחרים פליליים ושליליים אלפי מונים.

מדיניות הענישה.

16. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לשורה של תיקים פליליים, אשר עסקו בעבירות סחיטה. לאחר עיון באותם מקרים שהובאו, מצאתי כי צודק ב"כ הנאשם בטענתו, כי מדובר במקרים חמורים משמעותית מזה הנדון כאן. יצוין, כי ב"כ המאשימה, בהגינותה, לא נמנעה מלאבחן ולהשוות את הנסיבות בתיקים שאליהם הפנתה לעומת נסיבות תיק זה, אלא שבניגוד לדבריה, אני סבורה שההבדל בין אותם מקרים חמורים לבין עניינו כאן, מכתוב ענישה קלה משמעותית, מעונישי המאסר שנגזרו באותם מקרים.

17. כל האירועים שאליהם התייחסה ב"כ המאשימה, מאופיינים בסממנים עברייניים קשים, באכזריות ובתכנון, על חשבון מתלוננים חסרי אונים. כך לדוגמא, ת"פ 36169-10-13 ענינו התארגנות פסולה של מספר עבריינים במיזם פלילי לא חוקי לגביית שיקים ממתלוננים רבים באמצעים אלימים. שם נקבע מתחם ענישה שתחתיתו 18 חודשי מאסר, ואולם מדובר בעובדות אשר אינן מתאימות כלל לעניינו. גם הצעתה של המאשימה "לחתוך" את המתחם לכדי מחצית, אינו תואם את ההבדל המהותי ביותר בין אותו תיק פלילי לעניינו.

גם האירועים האחרים עסקו במקרי סחיטה החותרים באופן בלתי פרופורציונלי לזה שכאן, תחת אושיות של שלטון חוק.

18. בע"פ 1430/12 נאיף אבולקיעאני' מדינת ישראל (מיום 14/4/13) דן בית המשפט העליון בפרשת סחיטה על רקע ענף הבנייה. הנאשם ביקש לקבל חוזי עבודה בסכומים גבוהים, ואיים שאם לא ייקבל את העבודה על הפרוייקטים, יזיק למתלוננים. מעשי הסחיטה בוצעו לאורך תקופה כלפי מספר גורמים. בין היתר איים אותו מערער כך: **"אניישלעניינסבכלמקום, ישליאזניינסבכלמקום, אנירואהאנישומעהכל, אתהרוצהשאביאלכאןחומרנפוןמישהוהרגבאתר? יותרטובתלךבשקטמהאתראםאתהלארצהשמישהומותפה"**.

המערער נשפט לשנת מאסר, וערעורו לבית המשפט העליון נדחה. מצאתי כי המקרה האמור, שבו הוטלה אותה ענישה המתבקשת על ידי המאשימה לגבי הנאשם, חמור באופן ממשי וניכר ממעשיו של הנאשם.

19. גם בעפ 2580/14 אבולילחסנ' מדינת ישראל צמצם ביהמ"ש העליון את עונשו של אחד המעורבים לשנת מאסר (במקום 18 חודשים שגזר ביהמ"ש המחוזי) באותו מקרה נדונה פרשת גבייה כלפי

מתלוננים על רקע פיזור המחאות ללא כיסוי, וזאת על ידי מספר מבצעים אשר חברו יחדיו. באותו מקרה דובר בהתארגנות פלילית חמורה, שכללה שימוש במטעני חבלה נגד הנסחטים ובעשרה אישומים שנכללו בכתב אישום אחד. למרות חומרת המעשים ועקב התייחסות לעיקרון אחידות הענישה, הופחת עונשו של אחד המעורבים שם שהיה מעורב זוט, לכדי 12 חודשי מאסר בלבד.

20. בת"פ 28656-04-14 (ראשל"צ, מיום 9/9/15) נגזר עונש מקל של של"צ, והארכת מאסר על תנאי, על הנאשם, עובד בחברת נכיון שקים, שסחט מתלונן ותקף אותו כדי שיחזיר חוב בגין המחאה ללא כיסוי.

בת"פ 1366/03 (כפ"ס, מיום 29/2/04) נשפט נאשם, אשר איים בקרש על בעל חוב שיפגע ברכבו אם לא יישלם למאסר על תנאי בלבד. אותו נאשם אף תקף את המתלונן בסכין יפני ופצעו בידו.

21. בנסיבות ביצועה של העבירה בענייננו, אני סבורה שמתחם הענישה מתחיל מעונשי מאסר, ואולם הרף התחתון הינו עונש מאסר אשר יכול להיות מרוצה בעבודות שרות, ואילו קצהו העליון של מתחם הענישה מגיע לכדי שנת מאסר.

גזירת העונש בתוך מתחם הענישה.

22. אציין ראשית, כי לא מצאתי נימוק לסטייה ממתחם הענישה בענייננו של הנאשם, ולפיכך אגזור את דינו בתוך מתחם הענישה שנקבע.

הנאשם בן 48. לחובתו עבר פלילי אשר איננו מכביד יחסית. הנאשם לא הורשע מעולם בעבירה דומה, ואינו מתאפיין באופי אלים על פי עברו. הנאשם מתמודד עם נכות פסיכיאטרית, קשיים כלכליים וכן מחלת עור נדירה, לגביה טען הסניגור. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, ואולם זאת לא בהזדמנות הראשונה, והוא לא השכיל לחסוך מהמתלונן ומבני משפחתו את מעמד העדות בבית המשפט. יחד עם זאת, בסופו של דבר, קיבל הנאשם אחריות למעשיו, הביע צער על הפרשה, ואף נכונות לפצות את המתלוננים. הנאשם לא נרתם לטיפול, ואולם זאת לא בסירוב לטיפול קונקרטי שהוצע לו, אלא לאחר שנמצא על ידי שרות המבחן כ"מוצף" וכמי שאינו פנוי להתבוננות פנימית. הנאשם ראה במעשיו התנהגות שלילית פלילית נקודתית, שמקורה באותה פרשה ובחוב לבנו, ושלל את ההנחה שפעל מתוך מאפיינים אנטי סוציאליים עברייניים. נראה, כי על רקע נסיבותיו האישיות, והעובדה כי אכן מדובר בהסתבכות ראשונה מסוגה, אין לשלול את התפיסה שמדובר במעידה חד פעמית, ואין לתת משקל רב לכך, שלא הוצע טיפול. התנצלותו של הנאשם, שיתוף הפעולה המלא שלו בהליך והצעתו לשלם פיצוי, מהווים אינדיקציה לכך שהנאשם למד את לקחו.

הנאשם היה עצור ממש במשך כחודשיים, ואף היה מצוי במשך כארבעה חודשים במעצר בית מלא, ולאחריו במגבלות מתונות יותר. מדובר בתקופת מעצר משמעותית, אשר יש לקחת בחשבון.

הערכתו של שרות המבחן כי הנאשם, לנוכח בעיותיו האישיות וקשייו, עלול להינזק ממאסר בפועל מבוססת על התרשמות מקצועית, ובדעתי לתת להמלצה להימנע ממאסר בפועל משקל. מצאתי כי בנסיבותיו של אירוע פלילי זה ובנסיבותיו של הנאשם, הוא ראוי להטלת עונש בקצה הנמוך של מתחם הענישה, באופן בו יבצע מאסר בעבודות שרות.

לגבי הרכיב הכלכלי של הענישה - החלטתי להימנע מחילוט הרכב בו בוצעה העבירה, וזאת משמצאתי שרכיב זה אותו מבקשת המאשימה, יהווה ביטוי מחמיר יתר על המידה של גמול כלכלי עונשי.

אני סבורה שיש להטיל פיצוי לטובת המתלונן, אשר יהלום את הנזק הכלכלי שנגרם, וכי בכך יש להסתפק בעניינו של הנאשם.

סוף דבר הוא, כי אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים. הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה מיום 15/6/17, במעון לקשיש בקרית שמונה.

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום, לא יעבור את העבירה בה הורשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן ע"ת מס' 19, על סך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-15 תשלומים שווים ורצופים, תשלום הראשון עד יום 1.1.18 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

הפיצוי יופקד במועדים לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום מתן גזר הדין.

המזכירות תמציא העתק לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ז, 10 מאי 2017, במעמד הנוכחים.